

23.04.2021 wieczorne Marian - Będę śpiewał Panu, pókim żyw

23.04.2021 wieczorne Marian - Będę śpiewał Panu, pókim żyw

Psalm 104:33-34 „Będę śpiewał Panu, pókim żyw, Będę grał Bogu memu, póki jestem. Oby Mu miła była pieśń moja! Ja radować się będę w Panu! ”

W prostych słowach Dawid wyraża to, co się dzieje w nim. W nim jest doświadczenie poznawania Boga i on wie, że Bogu nieustannie należy się chwała, za wszystko co nam czyni. W psalmach często czytamy o wielu sprawach, które pisali psalmiści, śpiewając Bogu: o życiu, o Bożym działaniu, Jego wszechmocy, obecności. Zachwycający Bóg napełniał zachwyceniem serce Dawida, a on śpiewał Bogu z całego wdzięcznego serca. Mówił: Pókim żyw, będę śpiewał Bogu. Póki tu jestem będę grał Bogu memu. Jemu się należy chwała cześć i uwielbienie.

Możemy iść tak krok po kroku i to co weźmiemy wypuszczać z ręki i znowu wziąć i znowu wypuścić. Nigdy nie dojdziemy do tego, by tak uwielbiać Boga. A Dawid zbierał każde świadectwo, każde działanie Boga, zbierał Boże odpowiedzi, Boże napomnienia i to wszystko zgromadzone razem wywołało w Nim chwałę, uwielbienie i dziękczynienie. Jeżeli nie nauczymy się gromadzić, a będziemy wypuszczać to, co dostajemy, to nie będzie miała chwała na czym się oprzeć. Wszystko się straci z oczu i jakby tego nie było. I znowu człowiek się podniesie i znowu wypuści. A Dawid mówił, że jest mądrzejszy od swoich nauczycieli, bo on tego nie puszczał: ja to trzymam i to napełnia moje serce wdzięcznością, zadowoleniem, uwielbieniem.

List do Hebrajczyków 2:10 *„Przystąpił bowiem, aby Ten, dla którego i przez którego istnieje wszystko, który przywiódł do chwały wielu synów, sprawcę ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienia. Bo zarówno Ten, który uświęca, jak i ci, którzy bywają uświęceni, z jednego są wszyscy; z tego powodu nie wstydy się nazywać ich braćmi, mówiąc: Będę opowiadał imię Twoje braciom moim, będę Ci śpiewał pośród zgromadzenia; i znowu: Ufność w Nim pokładać będę; i znowu: O to Ja i dzieci, które dał mi Bóg.”*

Żeby dostać się w takie zachwycenie, to trzeba wydostać się z tego co człowieka ciśnie do ziemi. Dawid mówi: Chociaż otoczyli mnie, chociaż zgrzytają przeciw mnie zębami, jednak ja wiem, że Bóg jest ze mną. Ja wiem, że On mnie wyprowadzi i przeprowadzi. Opiewał Bogu będąc otoczony wrogami; chwalił Boga. Skąd to brał? Z codzienności z Bogiem. Mówił: Wolę mieszkać jeden dzień na Twoim progu niż tysiąc lat w namiotach bezbożnych. Jego interesowało co Bóg ma mu do powiedzenia niż to co ludzie. Kiedy w zachwyceniu przed Bogiem, jako król, tańczył przed niesioną Arką, to żona oceniła, iż się wygłupił, a on powiedział: Tańczyłem, Bogu chwałę oddawałem.

Potrzebujemy Bogu oddawać chwałę ponieważ On nam czyni dobro, wiele dobra; posłał Syna. Jezus wykonał całą pracę, aby zbawić nas z naszych grzechów. Posłał Ducha Świętego wraz z Synem, abyśmy mogli być prowadzeni w mocy Boga przez to ziemskie doświadczenie. Mamy mnóstwo powodów by chwalić Boga. Ale jest jakiś powód, że tego nie ma.

Nie można powiedzieć, że Bóg nie ubogaca nas, nie obdarza nas. Powód jest w puszczeniu, porzucaniu otrzymanego dobra. Czy nie przypisywanie do tego odpowiedniej wartości i człowiek szybko puszcza to, co dostał i znowu nic nie ma. Tak jak małe dziecko, ma tysiąc zabawek, ale one leżą i on chce tysięcy

pierwszą, bo nie ma żadnej.

Tutaj jest opisany w Biblii najwspanialszy moment, kiedy Jezus Chrystus śpiewa Ojcu pośród zgromadzenia Bożego ludu. Najczystszy głos płynący z tej ziemi, najwspanialsza miłość do Ojca. Najpotężniejsze poddanie Syna Ojcu, śpiewa na ziemi pieśń uwielbienia i chwały. Chciałbyś posłuchać pewnie jak On śpiewał. Tam nie było ani grama potrzeby, aby wzmocnić to rytmem, czy grą. Jego całe serce grało miłością do Ojca, najpiękniejszą melodię miał w sobie. I z tą melodią śpiewał Ojcu najpiękniejszą pieśń chwały. Apostołowie to słyszeli, oni byli przy tym. Dołączyć do tego grona, które nie puści, nie odda, nie sprzeniewierzy, nie zaniedba, nie zagubi, ale będzie trzymać to, co dostaje od Boga; aby nas napełniało więcej i więcej powodów, aby chwalić Boga, za wszystko czym nas obdarza.

Ew. Mateusza 18: Pan Jezus mówi: „*Gdzie dwaj lub trzej są zgromadzeni w Imię moje, tam jestem pośród nich*”. Tam też rozbrzmiewa pieśń uwielbienia, pieśń chwały, pieśń miłości, pieśń wdzięczności, pieśń zadowolonych ludzi, którzy cieszą się, że Bóg jest ich Bogiem, że znają Jezusa, że są zbawieni, że są oczyszczeni ze swoich grzechów, których serca i usta i umysły są czyste, którzy biegną do dobra Chrystusowego. To jest dla mnie i dla ciebie najcenniejsze, co mogło nas spotkać, dołączyć do grona ludzi, którzy żyją z powodu Jezusa na ziemi, których interesuje gromadzenie, poznawanie Pana coraz więcej i więcej. Kiedy serce zaczyna być zadowolone, zaczyna śpiewać pieśń. Pieśń cenniejszą niż by śpiewali najlepsi śpiewacy. W zborach są całe gromady śpiewaków, którzy śpiewają i grają, a może być tak, że Bóg w ogóle tego nie słucha. A jak ktoś tam jest, co nie ma specjalnie głosu, ale jest czysty, święty, oddzielony dla Boga, i kiedy ten człowiek śpiewa to dla Boga jest to najpiękniejsza pieśń, która płynie z tej ziemi. Bo to jest pieśń zwycięstwa Jego Syna, darowanego człowiekowi, z którego zwycięstwa człowiek korzysta.

Pan mówi więc: tam gdzie dwóch lub trzech w imię moje, ja tam jestem by z nimi śpiewać, by z nimi się modlić, by z nimi rozważać Słowo Boże. I wtedy my rośniemy, bo doznajemy, że to Pan jest między nami. Wtedy wszystko staje się łatwiejsze, prostsze i szybciej do nas dociera.

Efezjan 5:18b „*Ale bądźcie pełni Ducha, rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny, i pieśni duchowne, śpiewając i grając w sercu swoim Panu, dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa*”. Mamy znowu piękne doświadczenie, ale musimy gromadzić. Ile lat jesteś wierzącym człowiekiem? Ile zgromadziłeś skarbów? Ile masz klejnotów obecności Chrystusa? I twój skarb jest coraz pełniejszy i nie ma tam miejsca na te bzdury. Zbierasz to co cenne, poznajesz Chrystusa i twoje serce jest jak skarbona, do której wrzucane są klejnoty zwycięstwa, pokonania wroga, pokonania przeciwności czy wyjścia naprzeciw komuś, nawet wrogowi. Kiedy miłość i dobroć pokonuje blokadę i niechęć.

Rozmawiając z sobą przez psalmy i hymny i pieśni duchowne. To jest serce wdzięczne Bogu, zadowoleni ludzie. Musimy pamiętać, że jest złodziej, na tej ziemi i on kradnie bardzo szybko. Jeśli tego nie upilnujesz, stracisz. W jednej chwili jesteś zachwycony, bo coś rozumiesz, coś widzisz i kiedy tego nie będziesz pilnować powiesz: co to było w ogóle?

Jakbyś miał starą kurtkę, dziurawą kieszeń, a ktoś włożyłby ci piękną perłę, to byś sprawdzał i pilnował, bo przecież ona jest cenna perła. A Słowo Boże jest jeszcze więcej warte niż jakakolwiek perła. Jeżeli będziemy gromadzić Prawdę o Panu i zachowywać w sercu swoim co Duch Święty do nas mówi, jeżeli będziemy pamiętać co Bóg uczynił dla nas, to wtedy nasze serce, będzie grało i śpiewało Bogu, i to nieustannie. Wtedy taka osoba chodzi i śpiewa Bogu, chwali Pana, jest zadowolona z tego co doznaje od Boga.

Psalm 33:3 „Śpiewajcie Mu pieśń nową, Grajcie pięknie z okrzykiem radosnym! Bo słowo Pana jest prawe, A wszystkie dzieła jego dokonane są w wierności. On miłuje sprawiedliwość i prawo; Pełna jest ziemia łaski Pana. Słowem Pana uczynione zostały niebiosy, A tchnieniem ust jego całe wojsko ich. Zbiera jakby w stągwi wody morskie, Gromadzi w zbiornikach głębiny oceanów. Niech się boi Pana cała ziemia! Niech drżą przed nim wszyscy mieszkańcy świata! Bo on rzekł - i stało się, On rozkazał - i stanęło.” Chwała Bogu.

Psalm 40:1 „Przewodnikowi chóru. Psalm Dawidowy. Tęsknie oczekiwałem Pana: Skłonił się ku mnie i wysłuchał wołania mego. Wyciągnął mnie z dołu zagłady, Z błota grząskiego. Postawił na skale nogi moje. Umocnił kroki moje. Włożył w usta moje pieśń nową, Pieśń pochwalną dla Boga naszego. Ujrzy go wielu i ulęknie się, I ufać będą Panu.” Włożył w usta moje pieśń nową, pieśń miłości, pieśń wdzięczności, pieśń zadowolonego człowieka, który należy do Boga i ma z Nim społeczność. Śpiewa on Bogu, bo jest szczęśliwym człowiekiem. Skoro Bóg jest ze mną, to czyż jest coś ważniejszego tu na ziemi? Człowiek cieszy się tym, że takie prawdy docierają, że tyle pięknych wiadomości się dowiaduje, o których wcześniej nie miał pojęcia. I coraz więcej gromadzi w sercu swoim, a to serce zaczyna się przelewać jak kielich, zaczyna płynąć w kierunku miła woń wdzięczności za to co czyni. A wiele już uczynił i nadal czynić będzie.

Psalm 95:1 „Pójdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, Wznosmy okrzyki radosne skale zbawienia naszego! Pójdźmy przed oblicze jego z dziękczynieniem, Wykrzykujmy mu radośnie w pieniach, Gdyż wielkim Bogiem jest Pan I królem wielkim nad wszystkich bogów.” To nie jest sobie taki ładny śpiew, ładnie ułożony. To dzieje się w okrzykach radości. Człowiek wykrzykuje to, co miłe jest sercu jego i wie, że to jest działanie Boga w jego życiu i Jemu należy się chwała za to.

Jeżeli nie będziemy zachowywać w sercu swoim Bożych działań i pilnować tych skarbów, to serce będzie jak głuchy i pusty dzwon, nic nie będzie się działo. Jest dzwon, a nic nie może z tego wyjść, żaden odgłos.

A już sporo powinno być w naszym sercu tych skarbów, którymi nas obdarował. Posłał Swego Ducha aby nas napełniał chwałą i uwielbieniem, abyśmy miłując Go cieszyli się Nim nieustannie. Toczy się bitwa o wielką sprawę, czy będziemy śpiewać z Jezusem, tak jak On śpiewał. Czy w jednym duchu będziemy śpiewać razem z naszym Zbawicielem pieśń zbawionych. Tego nie wykrzeszesz, tego nie zrobisz z ciała. To z obfitości serca śpiewają usta. Jeśli nie będziemy pilnować serca, to usta będą mówić co innego. A jeśli będziemy pilnować tego, to nasze serce będzie się przelewać. Dawid to robił i nie zawiódł się.

Ps. 96:1 „Śpiewajcie Panu pieśń nową, Śpiewaj Panu, cała ziemio! Śpiewajcie Panu, błogostawcie imię Jego, Zwiastujcie co dzień zbawienie Jego! Głoście wśród narodów chwałę Jego, Wśród wszystkich ludów cuda Jego! Gdyż wielki jest Pan i godzien najwyższej chwały, Godniejszy trwóżnej czci niż wszyscy bogowie”. Godny chwały, godny uwielbienia, godny dziękczynienia. Jak źródło, które zatkasza kamieniem, co z tego, że woda jest ale nic nie płynie. Jak odetkasza, to popłynie. Jeśli w nas będzie zamknięcie na te wspaniałe uwielbienie, to kamień będzie blokować. Człowiek będzie śpiewał ustami, a serce będzie od tego daleko. Pan chce żebyśmy śpiewali z przeżycia, prawdy, rzeczywistości należenia do Boga. Pan dużo daje, mnóstwo. Pomyślmy o ilu rzeczach już nie pamiętamy. Ale gdybyśmy sięgnęli, to nadal to jest, co uczynił dla nas. Może nie ruszane, może gdzieś na boku, ale nadal jest. Bo to co dał Bóg, tego się nie traci, trzeba to odzyskać i usunąć zaniedbanie i dalej chwalić Boga, bo Jemu należy się chwała.

Psalm 98 „Śpiewajcie Panu pieśń nową, bo cuda uczynił! Prawica i jego święte ramię przyniosły mu zwycięstwo. Pan objawił zbawienie swoje, Na oczach narodów okazał sprawiedliwość swoją. Wspomnił na

łaskę swoją i wierność dla domu Izraela; Wszystkie krańce ziemi ujrzały zbawienie Boga naszego. Wznoscie Panu okrzyki radosne, wszystkie ziemie; Weselcie się, cieszcie się i grajcie! Grajcie Panu na cytrze I głośno śpiewajcie! Na trąbach i głośnych rogach, Grajcie przed Królem, Panem! Niech szumi morze i to, co je napętnia, świat i jego mieszkańcy! Niech rzeki klaszczą w dłonie, A góry niech się radują razem Przed Panem, bo idzie, aby sądzić ziemię! Będzie sądził świat sprawiedliwie i narody według słuszności. ”

Czy nasze ludzkie ułożenie nie musi runąć? Nie musi zacząć duch chwalić Boga?! Bo człowiek się przyzwyczai ciałem chwalić Boga, a duch jest nieporuszony. Ciało śpiewa a duch gdzieś tam sobie lata po innych rzeczach, nie wiadomo gdzie. Chwalmy Boga, cieszymy się Nim! Przystoi chwała ludowi Bożemu, aby Bóg mógł mieszkać w chwale Swego ludu. Abyśmy byli związani z Nim, połączeni, z całego serca chwalać Jego, bo wiele wspaniałości doświadczyliśmy. Przecież darował nam nasze wszystkie grzechy! Ludzie! Przecież my jesteśmy jak zamknięty w jakiejś izolatce człowiek, który wcześniej miał pełno skarbów, a teraz jest od nich oddzielony. Jak własna niewola. Trzeba to zburzyć, zniszczyć, i zacząć chwalić Boga jak godzien jest tego. On się tego domaga. On chce abyśmy pamiętali, bo zapłacił za to Krwią Jego Syn. Wszystko zostało opłacone abyśmy mogli otrzymać to z łaski, za darmo. Dla nas za darmo, ale to musiało być opłacone. Przyszedł Pan nasz wspaniały zbawić i uratować, a kiedyś przyjdzie aby sądzić.

Psalm 149 „Alleluja. Śpiewajcie Panu pieśń nową, Na chwałę Jego w zgromadzeniu wiernych! Niech weseli się Izrael ze Stwórcy swego, Dzieci Syjonu niech się radują z króla swego! Niechaj w płasach chwalą imię Jego, Niech grają Mu na bębnie i na cytrze, Bo Pan upodobał sobie lud swój, Pokornych ozdabia zbawieniem! Niech wierni radują się z chwały, Wesół śpiewają na swym postaniu! Niech w ustach ich będzie uwielbienie Boga, A miecz obosieczny w ich ręku”. Niech nasz duch będzie zawsze poruszony Bogiem, abyśmy mieli zawsze w pamięci, jak bardzo Bóg nas umiłował i co nam uczynił. To jest wieczne, to nie było tylko wczoraj, to jest zawsze. Zbawienie, miłość, pojednanie, owoc – to jest zawsze, abyśmy mogli z tego korzystać i przed Bogiem przebywać.

Izajasza 42:10-12 To będzie się powtarzać w Biblii wiele razy. Pieśń nowa, pieśń zbawionego, nowego człowieka!!! Nie pieśń grzesznika, który śpiewa Bogu o tym, że został stworzony, tylko pieśń zbawionego człowieka, który jest uwolniony od swoich grzechów.

„Śpiewajcie Panu pieśń nową, pieśń ku jego czci od krańców ziemi; niech zaszumi morze i wszystko, co w nim jest, wyspy i ich mieszkańcy. Niech się odezwie pustynia i ci, którzy nią ciągną, osiedla, gdzie mieszkają Kedareńczycy; niech się głośno weselą mieszkańcy skalistych gór, niech radośnie wołają ze szczytów górskich! Niech oddają Panu cześć i niech zwiastują Jego chwałę na wyspach!”

Może trzeba zrobić remanent i przypomnieć sobie oraz zapisać, czym nas Bóg łaskawie obdarzył w Jezusie Chrystusie, i już więcej nie zapomnieć o nich. Aby, z powodu zapomnienia, nie wracać znowu do skarbów ziemi, tego zła i zła. Aby mieć upodobanie w dobru i dobru. Myślmy o tym co w górze, chwalać Boga za to co czyni.

Ks. Objawienia 5:9 „I zaśpiewali nową pieśń tej treści: Godzien jesteś wziąć księgę i zdjąć jej pieczęcie, ponieważ zostałeś zabity i odkupiłeś dla Boga krwią swoją ludzi z każdego plemienia i języka, i ludu, i narodu, i uczyniłeś z nich dla Boga naszego ród królewski i kapłanów, i będą królować na ziemi. A gdy spojrzałem, usłyszałem głos wielu aniołów wokół tronu i postaci, i starców, a liczba ich wynosiła krocie tysięcy i tysiące tysięcy; i mówili głosem donośnym: Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i chwałę, i błogostawieństwo. I słyszałem, jak wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, mówiło: Temu, który siedzi na tronie, i

Barankowi, błogostawieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków. A cztery postacie mówiły: Amen. Starcy zaś upadli i oddali pokłon.” To jest grono chwalców Bożych, oni znają nową pieśń, w tej nowej pieśni jest Baranek, ukrzyżowany i zmartwychwstały, który zasiadł po prawicy Ojca. Umiłowany Syn Ojca wykupił nas dla Boga, który już nie żyje dla ziemi, ale dla Boga, dla Jego chwały. Aby w każdym domu śpiewano pieśni chwały, zadowolonych Bożych dzieci, które śpiewają chwaląc Chrystusa, za wszystko co dla nich uczynił. Jeśli to nie będzie grało, to całe życie nie będzie grało.

Obj. 14:1 *„I widziałem, a oto Baranek stał na górze Syjon, a z nim sto czterdzieści cztery tysiące tych, którzy mieli wypisane Jego imię na czole i imię Jego Ojca. I usłyszałem głos z nieba jakby szum wielu wód i jakby łoskot potężnego grzmotu; a głos, który usłyszałem, brzmiał jak dźwięki harfiarzy, grających na swoich harfach. I śpiewali nową pieśń przed tronem i przed czterema postaciami i przed starszymi; i nikt się tej pieśni nie mógł nauczyć, jak tylko owe sto czterdzieści cztery tysiące tych, którzy zostali wykupieni z ziemi. Są to ci, którzy się nie skalali z kobietami; są bowiem czysti. Podążają oni za Barankiem, dokądkolwiek idzie. Zostali oni wykupieni spośród ludzi jako pierwociny dla Boga i dla Baranka. I w ustach ich nie znaleziono kłamstwa; są bez skazy*”. Śpiewają pieśń nową.

Obj. 15:2 *„I widziałem jakby morze szkliste zmieszane z ogniem, i tych, którzy odnieśli zwycięstwo nad zwierzęciem i jego posągami, i nad liczbą imienia jego; ci stali nad morzem szklistym, trzymając harfy Boże. I śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Bożego, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i dziwne są dzieła Twoje, Panie, Boże Wszechmogący; sprawiedliwe są drogi Twoje, Królu narodów; któż by się nie bał ciebie, Panie, i nie uwielbił imienia Twego? Bo Ty jedynie Jesteś Święty, toteż wszystkie narody przyjdą i oddadzą Ci pokłon, ponieważ objawiły się sprawiedliwe rządy Twoje.*” Jakie potężne słowa zawierają te pieśni. Jak chwałą Boga za Jego Boskie działanie.

Mat. 26:30, *„A gdy odśpiewali hymn, wyszli ku Górze Oliwnej.*” Zaraz po wieczerzy odśpiewali hymn, nie wiemy jaki, ale z Jezusem i poszli na górę Oliwną. Być w gronie świętych ludzi, którzy znają nową pieśń; gdzie Duch Święty Układa pieśni przez Prawdę o Jezusie i Ojcu, prawdę o żyjącym Kościele. A więc jak cenne jest to, gdy wpisane są one w nasze serca. Tego potrzebujemy.

Później wrócimy do psalmów, bo jest pełno tego chwalenia i uwielbiania Boga. Wiemy, że w Izraelu byli wydzieleni śpiewacy, śpiewając nieustannie. Byli podzieleni na grupy i mieli służby śpiewania i uwielbiania Boga.

Dzieje Ap. 16:22 Podnośmy głowy wyżej z pomocą Pana i patrzmy w niebo. Otwierajmy serca swoje, aby ta pieśń mogła nas napełniać i byśmy mogli śpiewać z wdzięcznym sercem.

„Wraz z nimi wystąpił też przeciwko nim tłum, a pretorzy, zdartszy z nich szaty, kazali ich siec różgami; a gdy im wiele razy zadali, wrzucili ich do więzienia i nakazali stróżowi więziennemu, aby ich bacznie strzegł. Ten, otrzymawszy taki rozkaz, wtrącił ich do wewnętrznego lochu, a nogi ich zakut w dyby. A około północy Paweł i Syłas modlili się i śpiewem wielbili Boga, więźniowie zaś przysłuchiwali się im. Nagle powstało wielkie trzęsienie ziemi, tak że się zachwiały fundamenty więzienia i natychmiast otworzyły się wszystkie drzwi, a więzy wszystkich się rozwiązały.” O północy modlili się i śpiewali Bogu pieśń wdzięcznego człowieka. Pamiętali o wszystkim co Bóg im uczynił. Oni nie myśleli, że Bóg zaraz otworzy drzwi więzienia, oni byli wdzięczni, że mogą być w więzieniu nie z powodu grzechów, przestępstw, ale z powodu Chrystusa. Ciała ich uwierały, byli pobici, ale mimo to uwielbiali i Bóg odpowiedział w taki sposób, wstrząsnął tym wszystkim, rozwiązał ich więzy: Idźcie dalej moi chwalczy kochani, idźcie głosić dalej z takim szczęśliwym sercem, o moim Synu. Idźcie i opowiadajcie dalej. I szybko mieli komu opowiadać, bo się stróż więzienny nawrócił i został ochrzczony w nocy, wraz z domem swoim. I wszyscy

mogli słuchać o wspaniałym Jezusie Chrystusie, Bożym Baranku, który poniósł grzechy całego świata, aby nas uwolnić od grzechów naszych, byśmy już nie musieli służyć grzechowi, ale mogli służyć Bogu.

Jakuba 5:13 „*Cierpi kto między wami? Niech się modli. Weseli się kto? Niech śpiewa pieśń.*” Albo się modli, albo śpiewa pieśń, nie ma inaczej. Oni kiedyś tak właśnie robili. Człowiek wierzący ma zawsze społeczność z Bogiem i On jest cenniejszy ponadto co się dzieje na ziemi.

Ks. Izajasza 35: „*Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia; niech się rozraduje i zakwitnie step! Niech jak złotogłów bujnie zakwitnie i weseli się, niech się raduje i wydaje radosne okrzyki! Chwała Libanu będzie mu dana, świetność Karmelu i Saronu; ujrzą one chwałę Pana, wspaniałość naszego Boga. Wzmocnijcie opadłe ręce i zasilcie omdlałe kolana! Mówcie do zaniepokojonych w sercu: Bądźcie mocni, nie bójcie się! Oto wasz Bóg! Nadchodzi pomsta, odpłata Boża! Sam On przychodzi i wybawi was! Wtedy otworzą się oczy ślepych, otworzą się też uszy głuchych. Wtedy chromy będzie skakał jak jeleń i radośnie odezwie się język niemych, gdyż wody wytrysną na pustyni i potoki na stepie. Rozpalona ziemia piaszczysta zmieni się w staw, a teren bezwodny w ruczaje; w legowisku szakali będzie miejsce na trzcinę i sitowie. I będzie tam droga bita, nazwana Droga Świętą. Nie będzie nią chodził nieczysty; będzie ona tylko dla jego pielgrzymów. Nawet głupi na niej nie zbłądzi. Nie będzie tam lwa i zwierz drapieżny nie będzie po niej chodził, tam się go nie spotka. Lecz pójdą nią wybawieni. I wrócą odkupieni przez Pana, a pójdą na Syjon z radosnym śpiewem. Wieczna radość owionie ich głowę, dostąpią wesela i radości, a troska i wzdychanie znikną.*” Pamiętaj, albo jesteś świątynią Boga, w której rozbrzmiewa chwała, pieśń uwielbienia i dziękczynienia lub modlitwa wdzięczności, albo poszukiwania Boga. Ale to jest świątynia to nie jest becza, w którą się pcha śmieci, jakieś obrzydliwości i padlinę tego świata. To jest świątynia! Nasze serce jest miejscem dla Boga, musimy strzec tego serca bardziej niż wszystkiego innego, bo to z niego tryska źródło uwielbienia, chwały i dziękczynienia. Pilnujmy sprawy dla Boga. Wielu rzeczy pilnujemy, ale pilnujmy tej najważniejszej, abyśmy zawsze napełnieni byli chwałą. Nie zachowujemy się tak jakby Boga nie było, ani nie ma za co chwalić Boga.

Filipian 4:4 Nie chodzi mi o to, aby ktoś się potępił, ale aby zrobił remanent i wyrzucił co nabył niepotrzebnie i przeszkadza chwalić Boga, a przywrócił to, co dał mu Bóg. „*Radujcie się w Panu zawsze, powtarzam: radujcie się!*”

Psalm 32:11 „*Weselcie się w Panu i radujcie się sprawiedliwi! Śpiewajcie radośnie wszyscy prawego serca!*” Oczyszczeni w sercach swoich przez wiarę w Jezusa. Wszyscy prawego serca radujmy się. Budujmy się nawzajem dla Boga, chwalcąc Boga nieustannie między sobą. To jest obowiązek świątyń Bożych. Nie ma tak, że można to robić, lub nie. Świątynia jest po to budowana, aby tam Bóg mógł się przechadzać. Po to Jezus umarł na krzyżu i zmartwychwstał. O to trzeba dbać. Zaniedbanie powoduje to, że pomieszczenia, które należą się chwale Bożej zamieszkuje wróg, zło.

Ps. 47:6 „*Wstępuje Bóg wśród radosnych okrzyków. Pan przy odgłosie trąb. Grajcie Bogu grajcie, grajcie Królowi naszemu grajcie! Bóg bowiem jest Królem całej ziemi, śpiewajcie pieśń. Bóg jest Królem nad narodami. Bóg siedzi na swym Tronie Świętym.*” Wstępuje Bóg wśród radosnych okrzyków, wdzięcznych okrzyków, zadowolonych ludzi. Panie Ty nas wyratowałaś. O czym my myślimy? On nas wydostał z grzechów, z brudów, wyprowadził nas na wolność, otworzył przed nami niebo swoje, abyśmy mogli zawsze mieć do Niego przystęp. O czym my myślimy??? Czym się zajmujemy? Czyż nie jest to większe od wszystkiego, co ta ziemia posiada? Od wszystkich układów ludzkich? Od wszystkich zgromadzeń ludzkich? Dwóch lub trzech, Pan mówi: Ja tam jestem, jeśli oni w imię moje są. I to jest najważniejsze.

Ps. 66:1-5 „*Przewodnikowi chóru, pieśń psalm. Radośnie wystawiajcie Boga, wszystkie*

ziemie! Opiewajcie chwałę Jego Imienia, Śpiewajcie Mu pieśń pochwalną! Mówcie do Boga: Jak przedziwne są dzieła Twoje! Wrogowie Twoi schlebiają Ci dla wielkiej mocy Twojej. Niechaj cała ziemia korzy się przed Tobą, Niech śpiewa i opiewa Imię Twoje! Sela. Pójdźcie i oglądajcie dzieła Boże: Przedziwnymi okazują się pośród synów ludzkich.” Chwała Bogu za wszystko. Przecież my potrzebujemy miłości wzajemnej, radości wzajemnej, budowania się, rozmawiania ze sobą, uwielbiania Boga. On nas zbawił! Dlaczego ludzie są tak ograniczeni? Bo trzymają w swoich skarbach brudy, a nie czystość Chrystusową; myślą o tym co złe, zamiast o tym co budujące. A potem to paskudztwo zamyka usta i człowiek nie może chwalić Boga, ale za to zawsze może gadać głupoty. Tu widać nie ma potrzeby pilnowania spraw. Ktoś inny to pilnuje, aby zabrudzać i zanieczyszczać.

Ps. 68:4-5 „Ale sprawiedliwi radują się i cieszą przed Bogiem, I weselą się radośnie! Śpiewajcie Bogu, grajcie Imieniu Jego! Torujcie drogę Temu, który pędzi na obłokach - Pan Imię Jego - radujcie się przed Nim!” Radujmy się przed Nim. Myślmy to tym co miłe, dobre i pożyteczne. Zamkniętym sercem i umysłem, nie da rady chwalić Boga. Z myślami kręcącymi się przed czymś niedobrym, nie da rady chwalić Boga. Musi być to oczyszczone, usunięte wszystkie przeszkody. Torujcie drogę! Usuważmy więc, wszystko co nie pasuje do chwalenia Boga i niech On przyjdzie. Niech napełni chwałą nasz Bóg, abyśmy tak zaśpiewali, że sami będziemy wiedzieć, że to Bóg śpiewa w nas, w swojej świątyni przez Ducha Świętego najpiękniejszą pieśń wdzięcznych Bożych dzieci. Potrzebujemy tego doświadczać, bo to jest przedsięwzięcie nieba, gdzie w Duchu Świętym, należąc do Boga, napełnieni Jego Duchem, jesteśmy jak w przedsionku. Jeszcze tylko zostawimy te ciała i przyjmujemy tamte i będziemy w pełni. Jeszcze tylko trochę, ale już się przygotowujemy do chwały. Nawet nie my, ale Pan nas przygotowuje do tego. Będziemy potem chwalić Boga w ciałach, które nigdy nie będą zmęczone.

Ps. 105:1 „Wystawiajcie Pana, wzywajcie Imienia Jego, Głoście narodom czyny Jego! Śpiewajcie Mu, grajcie Mu, Opowiadajcie o wszystkich cudach Jego! Chlubcie się Imieniem Jego świętym, Niech raduje się serce szukających Pana! Szukajcie Pana i mocy Jego, szukajcie zawsze Oblicza Jego! Pamiętajcie o cudach, które uczynił, o znakach i wyrokach ust Jego. Wy, potomkowie Abrahama, sługi Jego, Synowie Jakuba, wybrańcy Jego! On jest Panem, Bogiem waszym, Prawa Jego na całej ziemi. Pamięta wiecznie o przymierzu swoim, o słowie, które dał tysiącnym pokoleniom, o przymierzu, które zawarł z Abrahamem, i o przysiędze swej dla Izaaka. Ustanowił je dla Jakuba jako prawo, dla Izraela jako przymierze wieczne, itd.” Pamiętajmy o tym co Bóg czyni każdego dnia. Nie zapominajmy tego. Takie krzywdy, kto nam coś zrobił to pamiętamy, o takie skarby. Jakie to skarby? To przekleństwo! Lepiej to jak najszybciej porzucić, aby mieć wolność w przebaczeniu, aby czynić to, co dobre, pożyteczne i chwalić Boga. To jest jak korek, jak go wyrzucisz, to od razu światło wchodzi.

Ks. Izajasza 49:13 „Śpiewajcie radośnie, niebioso, i wesel się, ziemio, i wy, góry, rozbrzmiewajcie radością, gdyż Pan pocieszył swój lud i zmiłował się nad jego biedakami!

Niebo i ziemia niech śpiewa z wielką radością i wdzięcznością Bogu, bo On okazał nam wszystkim Swoją miłość i łaskę i dobroć, w Swoim ukochanym Synu, czyniąc to, co potrzebne.

Ks. Izajasza 52:9 „Wykrzykujcie! Śpiewajcie radośnie razem, gruzy Jeruzalemu, gdyż Pan pociesza swój lud, wykupuje Jeruzalem!” Bóg może uczynić wszystko! Jakie szczęście wierzyć Jemu w ten sposób: Ty wszystko możesz Boże! Nie możemy kończyć na pustocie przemijania.

Ks. Jeremiasza 20:13 „Śpiewajcie Panu, chwalcie Pana. Gdyż wybawił duszę biednego z mocy złodźników!”

Chwała Bogu że możesz teraz należeć do Niego, że możesz być dołączony do zgromadzenia świętych.

PS 148:1-2 *„Alleluja. Chwalcie Pana z niebios, Chwalcie Go na wysokościach! Chwalcie Go, wszyscy aniołowie Jego, Chwalcie Go, wszystkie zastępy Jego!”* A potem wszystkie stworzenie. Chwalcie Boga, żywi, uwielbiajcie Boga. Stworzenie pokazuje Jego wielkość, Jego potęgę, a my żyjemy, aby Go chwalić. Abyśmy umieli się radować, z każdej najdrobniejszej, wydawałoby się, sprawy. Najdrobniejsza Boża sprawa jest większa niż wszystkie największe ziemskie sprawy razem zebrane. Bo to przemija, a tamto trwa wiecznie. Niby najmniejsza, a wszystko jest tak drocenne w Panu.

Ks. Objawienia 4:6 *Śpiewajcie aniołowie, śpiewajmy wraz z aniołami. Kiedyś Bóg mi wskazał, że On tak stworzył to wszystko, że na ziemi ludzie cały czas chwalą Boga. Jedni nie śpią i chwalą Boga, jak się zmęczą, drudzy powstają i chwalą, inni się budzą i chwalą Boga, tamci zasypiają, to innych Bóg pobudza. Tak jest stworzone, że na całej ziemi chwalą nieustannie Boga na zmianę. Na całej ziemi brzmi pieśń pochwalna dla Boga, z czystych serc.*

„Przed tronem także jakby morze szkliste podobne do kryształu; a w pośrodku, wokół tronu cztery postacie pełne oczu z przodu i z tyłu. Postać pierwsza podobna była do lwa, postać druga podobna była do cielca, postać trzecia miała twarz jakby człowieczą, a postać czwarta podobna była do orła w locie. A każda z tych czterech postaci miała po sześć skrzydeł, a wokół i wewnątrz były pełne oczu; i nie odpoczywając ani w dzień, ani w nocy śpiewały: Święty, święty, święty jest Pan, Bóg Wszechmogący, który był i który jest, i który ma przyjść. A gdy postacie oddadzą chwałę i cześć, i złożą dziękczynienie Temu, który siedzi na Tronie, który żyje na wieki wieków, upada dwudziestu czterech starców przed tym, który siedzi na tronie, i oddaje pokłon Temu, który żyje na wieki wieków i składa korony swoje przed Tronem, mówiąc: Godzien jesteś, Panie i Boże nasz, przyjąć chwałę i cześć, i moc, ponieważ Ty stworzyłeś wszystko, i z woli Twojej zostało stworzone, i zaistniało.” Jeżeli na tym nam będzie zależeć, to my wygramy bitwę o uwielbianie Boga. Bóg chce, abyśmy Go uwielbiali, ale nam musimy na tym zależeć. W domu nie chcielibyśmy biedy, że nie ma picia, jedzenia, ubrania, dzieci płaczą z głodu i rodzice chodzą i mówią: NO trudno. To nie tak: no trudno Boże, widocznie nie chcesz abym Cię chwalił. Nie! Bóg chce. Jeśli myślimy, aby dzieci nie głodowały, to tym bardziej o tym myślimy, aby Bogu oddać chwałę. Miejmy otwarte serca, aby On nas pięknie napełniał. I chwała Bogu, że On napełnia.

Ew. Łukasza 2:9 *Aniołowie śpiewają w niebie, my na ziemi. „I anioł Pański stanął przy nich, a chwała Pańska zewsząd ich oświeciła; i ogarnęła ich bojaźń wielka. I rzekł do nich anioł: Nie bójcie się, bo oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem wszystkiego ludu, gdyż dziś narodził się wam Zbawiciel, którym jest Chrystus Pan, w mieście Dawidowym. A to będzie dla was znakiem: Znajdziecie niemowlę owinięte w pieluszki i położone w żłobie. I zaraz z aniołem zjawili się mnóstwo wojsk niebieskich, chwalcących Boga i mówiących: Chwała na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom, w których ma upodobanie.”* Piękne, prawda. Chwała Bogu. Dziś obudziłem się z pieśnią o rodzącym się Chrystusie. Wcale nie myślałem, że będę mówił o śpiewaniu. Ale kiedy Bóg skierował moje oczy do Słowa Bożego, wskazał mi na śpiewanie. Bóg coś uruchomił, a potem wskazał, żeby o tym mówić. Bóg chce, abyśmy Go chwalili i śpiewali pieśni pochwalne. Abyśmy dziękowali Bogu.

Aniołowie śpiewali, pasterze przyszli i radowali się, że mogli widzieć Zbawiciela. Serca są posilone, pokrzepione, potem idą i opowiadają i zaczyna być między ludźmi poruszenie.

Kolosan 3: 16-17 *„Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych; i wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana*

Jezusa, dziękując przez Niego Bogu Ojcu.” Pilnuj tego dla Pana, aby tam nie zamieszkało nic co będzie przeciwko temu. Pilnuj swojego serca i warg, pilnuj Słowa Bożego i świadectw, a Duch Święty będzie jak ten ogień rozpalający, poruszający nasze serca, ducha, duszę i ciało.

List do Hebrajczyków 12:22 *„lecz wy podeszłście do niezliczonej rzeszy aniołów, uroczystego zgromadzenia i zebrania pierworodnych, którzy są zapisani w niebie. Do Boga, Sędziego wszystkich duchów ludzi sprawiedliwych, uczynionych doskonałymi”.* Podeszliśmy do niezliczonej rzeszy aniołów, którzy śpiewają Bogu nieustannie pieśń uwielbienia. Dlaczego mielibyśmy być w złej pozycji? dlaczego mielibyśmy być biedni? Dlaczego nie my też z Nim? Śpiewać razem z aniołami, pieśń świętych, oddzielonych dla Boga. Pieśń zbawionych, którzy zostali wyznaczeni z tej ziemi, aby chwalić Boga do ostatniego tchu, a potem całą wieczność wraz z wszystkimi już widząc się nawzajem. Amen.